

ת"פ 23132/02/16 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד אריאל דגן

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 23132-02-16 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ'
דגן

בפני כבוד השופט יוסי טורס
בעניין: פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

המאשימה

נגד

אריאל דגן

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום בעבירה של החזקת פרסום תועבה, לפי סעיף 214 (ב3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). בהתאם לעובדות כתב האישום, בין החודשים אוקטובר 2013 ועד יום 29.4.14 החזיק הנאשם במחשבו 27 סרטי תועבה בהם נראים קטינים בין הגילאים 5-13 מבצעים אקטים מיניים שונים לרבות יחסי מין מלאים עם בגירים וכן עם קטינים אחרים.

תסקיר שירות המבחן

2. בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקירים מטעם שירות המבחן. בתסקירים תוארו נסיבות חייו של הנאשם ואת הרקע למעשיו ובשל צנעת הפרט לא ארחיב בעניין. אציין רק שבשנת 2000 נפגע הנאשם במהלך עבודתו במשטרת ישראל, ומאז הוא סובל מתסמונת פוסט טראומה. יודגש שהנאשם אינו עובד עוד כשוטר. שירות המבחן ציין שהנאשם מקבל אחריות למעשיו והסביר את מניעיו. הנאשם תיאר בושה ממעשיו וציין שכיום הוא שולט בדחפיו. לאור כך התבקשו מספר דחיות במהלך שולב הנאשם בטיפול לעברייני מין. בחוות הדעת על אודות הנאשם צוין כי הוא הקפיד להגיע למפגשים וכי בשל כך שהוא סובל מתסמונת פוסט טראומה הוא מתקשה להבין את מלוא חומרת העבירה ומשכך קיים צורך בהמשך טיפול. לפיכך המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים במסגרתו ימשיך בטיפול בקבוצת טיפול בתחום המיני.

הערכת מסוכנות

3. לאור מהות העבירה הופנה הנאשם להערכת מסוכנות בהתאם לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו - 2006 (להלן - "חוק ההגנה"). יצוין כי הגם שעבירה לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין, בה הורשע הנאשם, מהווה "עבירת מין" לצורך חוק ההגנה, הרי שהערכת המסוכנות אינה אמורה להתייחס לאפשרות הישנותה (ראו הגדרת המונח "הערכת מסוכנות" בסעיף 2 לחוק ההגנה).

4. בפני מעריכת המסוכנות מזער הנאשם את אחריותו. מעריכת המסוכנות ציינה שהנאשם אינו מביע אמפתיה כלפי הקטינים. עם זאת, הנאשם ציין בפניה כי מאז שהצטרף ל"עדי יהווה" הוא אינו חש עוד צורך לצפות בחומרים אלו. מעריכת המסוכנות התרשמה מאדם בעל הפרעת אישיות בלתי בשלה, בעל סף גירוי נמוך. לבסוף נקבע כי לאור מכלול השיקולים, רמת המסוכנות הנשקפת מהנאשם לביצוע עבירות מין אחרות (שאינן העבירה בה הורשע) היא נמוכה.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם וטען כי הערכים המוגנים שנפגעו מכך הם כבודם, פרטיותם ושלומו גופם של הקטינים. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה הפנה ב"כ המאשימה לתכנון הבא לידי ביטוי בהורדת הסרטים למחשב ולנזק שנגרם לקטינים. לפיכך נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש שיקומי הכולל מאסר מותנה לבין שישה חודשי מאסר. ביחס לעונש הראוי לנאשם ציינה המאשימה את הודאתו בהזדמנות הראשונה וסברה כי יש למקם את עונשו ברף התחתון ולהטיל עליו צו מבחן לצד צו של"צ או עבודות שירות.

6. ב"כ הנאשם סבר כי מתחם העונש ההולם את עניינו נע בין מאסר על תנאי ועד מאסר בדרך של עבודות שירות. ביחס לעונש הראוי לנאשם הפנה הסנגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם, למצבו הנפשי, לעברו הנקי, להודאתו בהזדמנות הראשונה, לחרטה שהביע בפני שירות המבחן ולתהליך השיקום החיובי שעבר. לאור האמור ביקש הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהטלת עונש אופרטיבי נוסף לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

7. הנאשם בדברו האחרון סיפר על מצבו הנפשי ועל הקשיים שהובילו אותו לביצוע העבירה. עוד הביע הנאשם צער וחרטה, אם כי ניכר היה בדבריו שהוא ממזער מאחריותו.

דין והכרעה

8. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב

האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. בענייננו הנאשם הורשע בהחזקת 27 סרטוני פורנוגרפיה של קטינים ואולם הצדדים לא התייחסו לשאלת מספר האירועים וביקשו לקבוע מתחם אחד. בחינת ענייננו על-פי מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)) מעלה כי מעשיו של הנאשם הם בגדר אירוע אחד הכולל מספר עבירות (רע"פ 4760/14 קיסלמן ואח' נ' מדינת ישראל (7.5.15))

9. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** תכלית העבירה האוסרת על החזקת חומרים פורנוגרפיים בהם נראים קטינים, היא מיגור התופעה החמורה של צילום סרטים מסוג זה. הביקוש לחומרים מסוג זה מעודד את הפקתם וזאת תוך ניצול ופגיעה באותם קטינים אומללים. לעניין זה יפים דבריו של השופט א' לוי ברע"פ 3890/09 ענבר מור נ' מדינת ישראל (17.5.2009):

"התכלית המונחת בבסיס העבירה בה הורשע המבקש - החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין - היא בראש ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים. סיווגה כ"עוון" אינו משנה מן החומרה המיוחסת לעבירה זו, ואף לא מן העובדה כי במעשיו תרם המבקש לעידוד התופעה, גם אם בעקיפין. אדרבא, העבירה בה הורשע המבקש נועדה לטפל בדיוק במקרים בהם הפגיעה הנגרמת לקטינים איננה ישירה, אלא כזו הנגרמת על ידי אלו המחזיקים ברשותם חומר פדופילי, ובכך מעודדים את יצירתו והפצתו. העובדה כי המבקש לא התדרדר לבצע מעשי תועבה בקטינים בעצמו, ואף לא הדיח אחרים לכך, אינה מעלה או מורידה, שכן כל עניינה של העבירה בה הורשע הוא בהחזקת חומר התועבה - ובהחזקתו בלבד..."

10. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:** אין חולק כי מעשיו של הנאשם לוו בתכנון. כמו כן תקופת ההחזקה היא ארוכה יחסית. יש להדגיש שאין מדובר בעבירה "ללא קורבן", שכן אין להתעלם מהנזק העקיף שהיא גורמת לקטינים בכך שהיא יוצרת ביקוש לחומרים אלו (ראו ע"פ 1269/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.15)).

11. **מדיניות הענישה:** עבירת החזקת חומרי תועבה מוגדת בחוק העונשין כעבירת עוון שהעונש המרבי בצידה הוא 12 חודשי מאסר. מעיון בפסיקה ניתן לראות כי מנעד העונשים בעבירה זו נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל הניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות. ראו להלן:

עפ"ג 44181-05-16 מדינת ישראל נ' צברי (6.6.17), בו התקבל ערעורה של המדינה על ביטול הרשעתו של הנאשם והוא הורשע בהחזקת חומר תועבה בכך שהחזיק בביתו אלפי קבצי וידאו ותמונות בעלי תוכן פורנוגרפי, בהם צולמו, בין השאר, קטינים וקטינות בעירום מלא ובעירום חלקי ועשרות קבצים שבהם נראים קטינים מקיימים יחסי מין. בית המשפט המחוזי עמד על חומרת המעשים ונזקיהם וקבע כי במקרה זה אין לחרוג מכלל ההרשעה אך הותיר את העונש על כנו - 250 שעות של"צ לצד צו מבחן.

עפ"ג 13572-12-15 **בן זקורסקי נ' מדינת ישראל** (2.11.16) בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו - חודשיים מאסר בפועל בשל החזקה של מאות חומרי תועבה של קטינים (במקרה זה לא נמצא הנאשם מתאים לבצע עבודות שירות).

ע"פ (חי') 2359/07 **דרייב נ' מדינת ישראל** (20.9.07)- בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו - 5 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס, לאחר שהורשע בהחזקת חומרי תועבה בביתו.

ולמקרים בהם הוטלו על נאשמים עונשים מותנים בלבד ראו: עפ"ג 42483-01-16 **פילוסוף נ' מדינת ישראל** (12.7.16); ת"פ 6961-09-08 **מדינת ישראל נ' גורביץ** (7.7.11); ת"פ 10672-12-08 **מדינת ישראל נ' אלימלך** (14.2.12).

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו, המהוות אירוע אחד, נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות.

קביעת עונשו של הנאשם - שיקולים שאינם קשורים לביצוע העבירה

13. הנאשם לא טען לחריגה ממתחם הענישה ואכן ראוי לגזור את עונשו בגדרי המתחם.

14. לצורך קביעת עונשו של הנאשם, הבאתי בחשבון את עברו הנקי, הודאתו בהזדמנות הראשונה, החרטה שהביע, הקביעה בדבר מסוכנות מינית נמוכה, חלוף הזמן מביצוע העבירות ונסיבותיו האישיות כמתואר בתסקיר ובהערכת המסוכנות.

15. עוד נתתי דעתי לתסקירי שירות המבחן מהם ניתן ללמוד על תהליך שיקום חיובי בו מצוי הנאשם בחודשים האחרונים. לפיכך, מקובלת עלי המלצת שירות המבחן לנקוט בעניינו בדרך שיקומית. שילובו בהליך טיפולי במסגרת צו מבחן והטלת מאסר מותנה וקנס, ישיג תמהיל עונשי הולם לדעתי.

16. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים. הוסבר לנאשם שעליו לקיים את הוראות שירות המבחן וכי הפרה של צו הפיקוח עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.

ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים עבירה על סעיף 214 לחוק העונשין.

ג. תשלום קנס בסך 2,000 ש"ח לֹא או 8 ימי מאסר תחתיו. הקנס
ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.11.17

היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד - תעמוד יתרת הקנס לתשלום מידי.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

הדיסק הקשיח - להשמיד בחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ז, 17 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.